

[Hans Pinstrup.]

samlet løsning, en samlet plan, der bandt priser og omkostninger. I det øjeblik en sådan plan ikke længere foreligger, i det øjeblik vi befinder os i en udvikling, hvorunder meget svinger, hvorunder meget er økonomisk usikkert, er grundlaget et helt andet for at gennemføre en lov som den, der her er foreslået. Det er det afgørende for mig.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg fik af det ærede medlems sidste bemærkning indtryk af, at han selv har en følelse af, at han er kommet lidt for langt ud. Det ærede medlem brugte uden noget forbehold det udtryk, at han ikke kunne være med til at lægge særbyrder på bestemte erhverv. Vil det ærede medlem ikke sige mig, om det, at fragtratetallet er steget til det dobbelte — og det har jo været endnu højere oppe — og har skabt indtjeningsmuligheder, som skibsfarten aldrig har tænkt sig muligheden af, ikke giver en vis moralsk begrundelse for, at skibsfarten må give bidrag til det, ministeren kalder prisstabilisering, må yde i hvert fald et lille bidrag? Det er et rent konkret spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Mine udtalelser lød på, at man ikke efter skøn kan pålægge det enkelte erhverv byrder. Det er jo skøn, det hele hviler på. Havde vi haft en samlet plan, havde forholdet været et andet, men det bristede sidste år, og derfor er stillingen nu væsensforskellig fra sidste år. Der er mange, der har sagt, at når landbruget også i år må tage sin byrde gennem kornloven, så må vi være interesseret i, at man også tager noget fra andre erhverv. Sådan ser landbruget ikke på det. Det er ikke holdbart. Det betyder overordentlig meget, at man indenfor erhvervene er i stand til nogenlunde sikkert at disponere og udbygge på det erhvervsmæssige område og at vide, hvad man har at råde over.

Formanden: Jeg henstiller, at man begrænser antallet af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Nu taler det ærede medlem jo sort. Skøn — jeg skulle mene, at grundlaget for enhver lovgivning er et skøn, og det, det drejer sig om her, er skønnet over, at de ekstra gevinster, skibsfarten

har haft, er en moralsk begrundelse for at skabe det juridiske grundlag for afgivelse af et bidrag. Det ærede medlem taler altid i den tone: landbruget vil ikke dette. Det ærede medlem må undskylde; han er ikke den eneste, der repræsenterer landbruget her. Jeg repræsenterer adskillige tusinde landbrugere i Jylland, som ikke vil skrive under på den tankegang, som det ærede medlem har fremført i dag.

Formanden: Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til talerlisten.

Hans Pinstrup: Det kan måske være vanskeligt for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard at afgøre, hvordan man ser på det ude i landbohjemmene. Man forstår vist godt at bedømme, hvad der er ret og rimeligt. Udtalelser om, at landbrugets organisationer som sådanne måtte ønske, at man nu lagde tilsvarende byrder over på andre erhverv, som de selv måtte bære, giver mig ikke noget grundlag for den opfattelse, at det, vi ikke finder holdbart overfor landbrugserhvervet, vil være rigtigt overfor andre.

Viggo Stareke: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for hans besvarelse af mine spørgsmål.

Den højtærede minister sagde, at enhver skat er en ydelse, men det er ikke enhver ydelse, der er en skat. Jeg vil gerne spørge ham: Hvad er det, som specielt gør skibsredernes millioner til en ydelse og ikke en skat? Jeg synes, det vil være naturligt, at den højtærede finansminister redegør for sine tanker i så henseende; thi hvis et ganske almindeligt menneske læser den dagsorden, som blev vedtaget her i tinget den 18. marts, som den lyder, og den er jo jævn og ligetil, så vil han sige, at den drejer sig om rederiernes skattebetaling, hvorimod den højtærede finansministers udlægning, som filologisk kan forsvares — det vil jeg indrømme, men den er meget skruet —, kan give indtryk af, at finansministeren ikke har haft øjnene helt åbne, da han i sin tid læste den dagsorden og stemte for den.

Når den højtærede finansminister og ligeledes det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gør gældende, at man virkelig må foretage sig noget, når en bestemt erhvervsgruppe har en usædvanlig stor indtægt, forbløffer det synspunkt mig, for i fjor, da vi diskuterede disse problemer, foreslog retsforbundet indførelse af 1 pct. grund-